

THE PESACH HAGADDAH

With an Explanatory Halachic Guide
Relating to Times of War

NUSACH ASHKENAZ

Nissan 5786/2026 - Operation Roaring Lion

INTRODUCTION

“כִּי־יָצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶרֶץ־נִפְלְאוֹת” (מִיכָה ז, טו)

**“As in the days when you came out of the land of Egypt,
I will show him wondrous things.”** (Micha, 7, 15)

We are living in miraculous times: what we are experiencing today are the wonders that prophets prophesized in ancient times. As we in Israel strike out so decisively against our enemies, working hand-in-hand with the world’s most powerful nation, how can we not stand astonished and awestruck?

In the Haggadah, we are told: “In every generation, we are obligated to see ourselves as if we personally left Egypt.” This year, this takes no great effort: **we all feel that we are living a modern-day Exodus experience.**

We are discovering that the Haggadah – the story that Jews have been passing from generation to generation for centuries - is not yet finished: that it is actually an open book ready for new chapters that reflect events unfolding today.

Each and every one of us - whether we live in Israel or elsewhere across the Jewish world - is playing a part in this narrative: from those in Israel responding to sirens, to the soldiers on the front lines, to Jews in the Diaspora facing down the fast-spreading scourge of antisemitism.

This year, therefore, our duty to “expand upon the telling of the Exodus” is different than ever before. Besides trying to experience what our ancestors went through, it’s a time for each of us to relate the story unfolding in real time – to share our own experiences and reactions – to try to fathom what God has planned and His ultimate goal for the Jewish people.

To make time for such material and discussions – especially when young children are around the table – you may find it desirable to shorten the Haggadah’s retelling of the original Exodus. Unpredictable alerts and sirens may also force you to take a different approach to the material than in the past. Not to worry: the new chapter in the story, the one we are writing now, is legitimate and important. And of course, all is secondary to the preservation of life: no halachot regarding the seder should prevent a move from the table to the shelter when we are so instructed.

In fact, the overall halachic status of these days can be defined as a time of “sha’at hadechak” – “a time of pressure and extraordinary circumstances”. As such, special laws and practices apply.

In the following guide, written by Rabbis Shaul Baruchi and Yaron Moshkovitz of the Tzohar Center for Jewish Ethics, you can find a summary of the special laws that will shape your approach to the seder during this special year. In addition, it suggests some new passages that you might consider adding to the traditional text.

During these challenging, inspiring and hope-filled times, we pray for continued strength for all involved in the campaign, for the citizens of Israel and for all Klal Yisrael.

If you have any questions related to the holiday or other challenges - halachic or spiritual - created by the situation, please contact the Tzohar Halacha hotline at 1-800-200-377. It is staffed by rabbis who speak both Hebrew and English.

Chag Kasher v'Sameach!

Rabbi David Stav
Chairman
Tzohar Rabbinical Organization

THE HALACHIC CONCEPT OF SHA'AT HADCHAK – TIMES OF PRESSURE AND EXTRAORDINARY CIRCUMSTANCES

”כל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משובח”

“Praised is the one who increases their telling of the Exodus story.”

Based on this well-known principle, in normal times Jews wax prolific as they conduct full *Seders*, often stretching late into the night.

In the current reality of sirens and war, however, it may be difficult – if not impossible - to conduct the *Seder* in the usual manner. **According to the principle of Sha'at Hadchak - Times of Pressure and Extraordinary Circumstances** - one may shorten the *Seder* service, focusing on the more essential elements of the *Haggadah* while omitting less central sections.

Following are specific guidelines regarding what can be omitted and what not, and for behavior in response to sirens and other interruptions.

Please note that these guidelines are intended for healthy individuals. Specific guidelines for the sick and elderly, including expansions on some of the topics mentioned here, can be found on the Tzohar “Ad 120” website:

Timing

The correct time to recite *Kiddush* and the *Magid* is no earlier than **nightfall** (*tzeit ha-kochavim*), which in Israel this year (2026) is at 19:20. In certain cases of need, one may recite *Kiddush* and start the *Seder* before nightfall; however, drinking of the remaining three cups, eating of the *matzah* and *maror*, and reciting the *Haggadah* and *Hallel* must take place after nightfall.

The correct time for carrying out the *Seder* mitzvot, including eating the *afikoman*, is from **nightfall until midnight** (*chatzot*), which in Israel this year is 00:45. If someone only becomes available (for example, returns from army obligations) a short time before midnight (*chatzot*), they should recite the *seder* in such a way that the mitzvot of *matzah* and *maror* can be completed before that time. However, if they can only begin the *Seder* after midnight (*chatzot*), they should go ahead and do so. In such a case, the mitzvot may still be observed until **dawn** (*alot hashachar*), which in Israel this year is 5:17.

Shortening the Seder Service

Following are guidelines for anyone that must shorten the *seder*:

Magid: The main parts of *Magid* - the central telling of the Pesach story - which ideally **should not be omitted** include:

- The “*Mah Nishtanah*” questions
- “*Avadim Hayinu*” (“We were slaves”)
- “*Mitchilah ovdei avodah zarah*” (“At first our ancestors were idol worshippers,” including the conclusion section that offers praise)
- “*Arami oved avi*” (with at least some of its explanations)
- “Whoever has not said these three things...”
- The chapters of *Hallel* at the end of *Magid* (from “*Lefichach*”)
- The blessing of redemption
- The blessing over the second cup of wine.

In cases of need, one may shorten the Magid even further, skipping “*Arami oved avi*” and reciting only a small portion of *Hallel*.

If *Magid* is shortened, one should, if possible, add the omitted sections back at the time that the meal is being eaten.

Hallel: The essential sections of *Hallel* which ideally should not be omitted are Psalms 113–118 and the blessing “*Yehalelucha*,” which should be recited without “*Hallel HaGadol*” [Psalm 136] and without the blessings “*Nishmat*” and “*Yishtabach*”.

In cases of need, it is sufficient to recite a few verses of the Hallel and the blessing “*Yehalelucha*.”

Reclining (Hasebah)

Following are guidelines regarding reclining during the seder:

The primary obligation to recline applies during the drinking of the four cups and the eating of the *matzah* (*Motzi Matzah*, *Korech*, and *Afikoman*).

One who did not recline while eating *matzah* should eat another *kezayit* while reclining. Women may be lenient, and men may also be lenient in a time of *sha’at hadchak*.

According to Sephardic custom, one who did not recline while drinking wine the first time should drink it again while reclining.

For Ashkenazim, one who did not recline while drinking wine the first time should re-drink the second cup while reclining - but one may be lenient.

Interruptions

If the seder is interrupted, the following guidelines apply:

1. **Kiddush:** even if everyone leaves the table between *Kiddush* and the meal, it is not necessary to recite *Kiddush* again before the meal.
2. **Magid and Hallel:** if an interruption occurs during the recitation of the *Magid* or *Hallel*, when you return, the seder is resumed from the point of interruption, even if the interruption was for an extended period of time.
3. **Birkat HaMazon:** if an interruption occurs during *Birkat HaMazon* (Grace after Meals), when you return:
 - Those who follow the *Shulchan Aruch* should resume from where they stopped.
 - Those who follow the *Rama* should return to the beginning of the blessing they were in if the interruption lasted several minutes or more,
4. **Behavior during Magid through eating of matzah, maror and korech:** generally, one should not have any interruptions or speak from the time of handwashing after Magid until you have finished eating the *matzah*, *maror*, and *korech*. However, if you must interrupt the seder or speak in order to enter a safe room:
 - If possible, it is preferable to take the food with you and continue eating in the safe room.
 - If not, you should still refrain from non-essential speech. Any speech related to safety is permitted.
 - If you spoke about matters unrelated to eating between the time that make the blessing over the *matzah* and eat it, make the blessing over the *maror* and eat it, or make the blessing over the wine and drink it, then you must repeat the blessing.

5. **Kezayit matzah or maror:** the time for eating the *kezayit* of *matzah* or *maror* is “*kedei achilat pras*”.

- According to stricter opinions, this amount of time is four minutes.
- According to more lenient opinions, this amount of time is up to nine minutes.

If you pause in the middle of eating the *kezayit*, you must eat it again, unless you already ate one-third of the *matzah* before the interruption. In that case, if necessary, you are not required to eat it again, even if you usually follow a strict approach.

6. If the recitation of the *Magid* is longer than planned due to interruptions and there is a need to drink, one may drink beverages other than wine before pouring the second cup. Some permit drinking even after pouring the second cup and during the *Magid*, and one may rely on this when necessary. It is preferable to avoid eating, however.

Following is a Haggadah in the Ashkenazi tradition.

The Haggadah must only be discarded in geniza.

אותיות קטנות

All other sections are written in small letters

אותיות בינוניות

The sections that are important to add are written in middle-sized letters

אותיות גדולות

The sections which must be recited to fulfill the obligation of the seder are written in large letters

עיסת ההגדה

~ קדש ~

מוזגים כוס ראשון. המצות מכוסות.

סְבִּירֵי מִדְּגָן וּדְבָנִין וְרִבּוֹתַי.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עַם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לֶשׁוֹן וּקְדָשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו.
וַתִּתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן,
אֶת יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֲרוּתֵנוּ, מִקְרָא קֹדֶשׁ זִכָּר לִיְצִיאַת מִצְרַיִם.
כִּי בָנוּ בַּחֲרֻת וְאוֹתָנוּ קְדָשָׁת מִכָּל הָעַמִּים, וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן
הַנִּחֲלָתָנוּ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהִחֲיֵינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה.
שׁוּתָהּ בְּהִסִּיבֶת שְׂמָאל וְאִינוּ מְבָרֵךְ בְּרַכָּה אַחֲרוֹנָה.

~ ורחץ ~

נוטלים ידיים ואין מברכים.

~ כרפס ~

לוקח מן הכרפס פחות מכזית, כדי שלא יתחייב בברכה אחרונה, טובל במי מלח, מברך "בורא פרי האדמה", ומכווין לפטור בברכה גם את המרור. אוכל בלא הסבה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הָאֲדָמָה.

~ יחץ ~

בוצע את המצה האמצעית לשתיים, ומצפין את החצי הגדול לאפיקומן.

מגיד

מגלה את המצות, מגביה את הקערה, ואומר בקול רם.

הא לחמא עניא די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים.
כל דכפין ייתי ויכיל, כל דצריך ייתי ויפסח.
השתא הכא, לשנה הבאה בארעא דישראל.
השתא עבדי, לשנה הבאה בני חורין.

מסיר את הקערה מעל השולחן. מוזגים כוס שני. הבן שואל.

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?

שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה, הלילה הזה כלו מצה.
שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ידקות, הלילה הזה כלו מרור.
שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת, הלילה הזה שתי פעמים.
שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסבין, הלילה הזה כלנו מסבין.

מחזיר את הקערה אל השולחן. מגלים את המצות.

עבדים היינו לפרעה במצרים, ויוציאנו יהוה אלהינו משם ביד חזקה ובזרע נטויה.
ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים, הרי אנו ובנינו ובני
בנינו משעבדים היינו לפרעה במצרים.

ואפילו כלנו חכמים כלנו נבונים כלנו זקנים כלנו יודעים את התורה מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים.
וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח.

מעשה ברבי אלעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסבין בבני ברק והיו מספרים ביציאת
מצרים כל אותו הלילה, עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם רבותינו הגיע זמן קריאת שמע של שחרית.
אמר רבי אלעזר בן עזריה הרי אני כבן שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים כלילות עד שדרשה בן זומא, שנאמר,
למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך. ימי חייך הימים. כל ימי חייך הלילות. וחכמים אומרים ימי חייך העולם
הזה. כל ימי חייך להביא לימות המשיח.

ברוך המקום, ברוך הוא, ברוך שנתן תורה לעמו ישראל, ברוך הוא.

כנגד ארבעה בנים דברה תורה: אחד חכם, ואחד רשע, ואחד תם, ואחד שאינו יודע לשאול.

חכם מה הוא אומר? מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם. ואף אתה אמור לו כהלכות הפסח: אין
מפטירין אחר הפסח אפיקומן.

רשע מה הוא אומר? מה העבודה הזאת לכם. לכם ולא לו. ולפי שהוציא את עצמו מן הכלל כפר בעקר. ואף אתה הקהה את
שניו ואמור לו: בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים. לי ולא לו. אלו היה שם, לא היה נגאל.

תם מה הוא אומר? מה זאת. ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים.

ושאינו יודע לשאול את פתח לו, שנאמר, והגדת לבנך ביום ההוא לאמר, בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים.

יכול מראש חודש, תלמוד לומר ביום ההוא. אי ביום ההוא יכול מבעוד יום, תלמוד לומר בעבור זה, בעבור זה לא אמרתי,
אלא בשעה שיש מצה ומרור מנחים לפניך.

מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו, ועכשיו קרבנו המקום לעברתו,

שנאמר: ויאמר יהושע אל כל העם, כה אמר יהוה אלהי ישראל: בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם, תרח אבי אברהם ואבי נחור, ויעבדו אלהים אחרים. ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען, וארבה את זרעו ואתן לו את יצחק, ואתן ליצחק את יעקב ואת עשיו. ואתן לעשו את הר שער לרשת אתו, ויעקב ובניו ירדו מצרים.

ברוך שומר הבטחתו לישראל, ברוך הוא.

שהקדוש ברוך הוא חשב את הקץ, לעשות כמו שאמר לאברהם אבינו בבית בין הבתרים, שנאמר: ויאמר לאברהם, ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם, ויעבדום וענו אתם ארבע מאות שנה. וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול.

מכסה את המצות ומגביה את הכוס בידו, ואומר

והיא שעמדה לאבותינו ולנו. שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותנו, אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.

מניח את הכוס, מגלה את המצות

צא ולמד מה בקש לבן הארמי לעשות ליעקב אבינו. שפרעה לא גזר אלא על הזכרים, ולבן בקש לעקור את הכל. שנאמר:

ארמי אבד אבי, וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט, ויהי שם לגוי גדול, עצום ורב. וירד מצרימה אנוס על פי הדבור.

ויגר שם מלמד שלא ירד יעקב אבינו להשתקע במצרים אלא לגור שם, שנאמר: ויאמרו אל פרעה, לגור בארץ באנו, כי אין מרעה לצאן אשר לעבדך, כי כבד הרעב בארץ כנען. ועתה ישבו נא עבדך בארץ גשן. במתי מעט כמה שנאמר: בשבעים נפש ירדו אבותיך מצרימה, ועתה שמך יהוה אלהיך פכוכבי השמים לרב. ויהי שם לגוי מלמד שהיו ישראל מציינים שם.

גדול עצום כמו שנאמר: ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד, ותמלא הארץ אתם. ורב כמה שנאמר: רבבה בצמח השדה נתתיך, ותירבי ותגדלי ותבאי בעדי עדיים, שדים נכנו ושערך צמח, ואת ערם ועריה. ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמך, ואמר לך בדמך חיי ואמר לך בדמך חיי.

וירעו אתנו המצרים ויעננו, ויתנו עלינו עבדה קשה.

וירעו אתנו המצרים כמו שנאמר: הבה נתחכמה לו פן ירבה, והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו, ועלה מן הארץ.

ויעננו כמה שנאמר: וישימו עליו שרי מסיס למען ענתו בסבלתם. ויבן ערי מסכנות לפרעה. את פתם ואת רעמסס. ויתנו עלינו עבדה קשה כמו שנאמר: ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך.

ונצַעַק אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ, וְיִשְׁמַע יְהוָה אֶת קִלְנוּ, וְיֵרָא אֶת עֲנֵנוּ וְאֶת עֲמַלְנוּ וְאֶת לַחֲצֵנוּ.
וְנִצַּעַק אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם, וַיֹּאנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדָה וַיִּזְעֻקוּ,
וַתַּעַל שְׁוַעְתָּם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבֹדָה.

וְיִשְׁמַע יְהוָה אֶת קִלְנוּ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְיִשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם, וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אֲבֹרָהֶם, אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב.
וְיֵרָא אֶת עֲנֵנוּ זֶה פְּרִישׁוֹת דֶּרֶךְ אֶרֶץ, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּדַע אֱלֹהִים.
וְאֶת עֲמַלְנוּ אֵלֹהֵי הַבָּנִים. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: כָּל הַבֶּן הַיָּלֹד הַיֵּאֲרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ וְכָל הַבֵּת תַּחֲיוֹן.
וְאֶת לַחֲצֵנוּ זֶה הַדָּחֵק, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְגַם רָאִיתִי אֶת הַלֶּחֶץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם.

וַיִּצְאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה, וּבְזֹרַע נְטוּיָה, וּבִמְרָא גָדֹל, וּבִאֲתוֹת וּבִמִּפְתִּים.
וַיִּצְאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם לֹא עַל יְדֵי מֶלֶאךָ, וְלֹא עַל יְדֵי שַׂרְף, וְלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, אֲלָּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֲצָמוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר:

וַעֲבַרְתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה, וְהִפִּיתִי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאֲדָם וְעַד בְּהֵמָה, וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים. אֲנִי יְהוָה.
וַעֲבַרְתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה אֲנִי וְלֹא מֶלֶאךָ;
וְהִפִּיתִי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי וְלֹא שַׂרְף;
וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי וְלֹא הַשְּׁלִיחַ;
אֲנִי יְהוָה אֲנִי הוּא וְלֹא אֲחֵר.

בְּיַד חֲזָקָה זֶה הַדָּבָר, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: הִנֵּה יָד יְהוָה הוּיָהּ בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה, בְּסוֹסִים, בְּחֻמְרִים, בְּגַמְלִים, בְּבָקָר וּבַצֹּאן, דָּבָר
כְּבִד מְאֹד.

וּבְזֹרַע נְטוּיָה זֶה הַחֶרֶב, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַחֲרָבוּ שְׁלוּפָה בִּידוֹ, נְטוּיָה עַל יְרוּשָׁלַיִם.
וּבִמְרָא גָדֹל זֶה גְּלוּי שְׂכִינָה. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר, אוֹ הִנֵּסָה אֱלֹהִים לְבָא לְקַחַת לוֹ גּוֹי מִקְרֵב גּוֹי בְּמִסּוֹת בָּאֲתָת וּבִמּוֹפְתִים וּבִמְלַחְמָה
וּבְיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע נְטוּיָה וּבִמּוֹרָאִים גְּדוּלִים כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ.
וּבִאֲתוֹת זֶה הַמַּטֵּה, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְאֵת הַמַּטֵּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ, אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בוֹ אֶת הָאֲתָת.
וּבִמִּפְתִּים זֶה הָדֵם, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְנָתַתִּי מוֹפְתִים בְּשָׂמַיִם וּבָאָרֶץ.

כְּשֹׁאוֹמֵר דָּם וְאֵשׁ וְתִמְרוֹת עֵשֶׂן, עֵשֶׂר הַמְכוֹת וְדצ"ךְ עַד"ש בֶּאֱחָב - יִשְׁפּוֹךְ מִן הַכּוֹס מֵעַט יַיִן.

דָּם וְאֵשׁ וְתִמְרוֹת עֵשֶׂן.

דָּבָר אַחֵר: בְּיַד חֲזָקָה שְׁתִּים, וּבְזֹרַע נְטוּיָה שְׁתִּים, וּבִמְרָא גָדֹל שְׁתִּים, וּבִאֲתוֹת שְׁתִּים, וּבִמִּפְתִּים שְׁתִּים. אֵלֹהֵי עֵשֶׂר מְכוֹת שֶׁהֵבִיא
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם, וְאֵלֹהֵי הַיָּם:

דָּם, צִפְרִידָּע, כִּנִּים, עָרוֹב, דָּבָר, שְׁחִין, בֶּרֶד, אֲרֵבָה, חֶשֶׂן, מַכַּת בְּכוֹרוֹת.

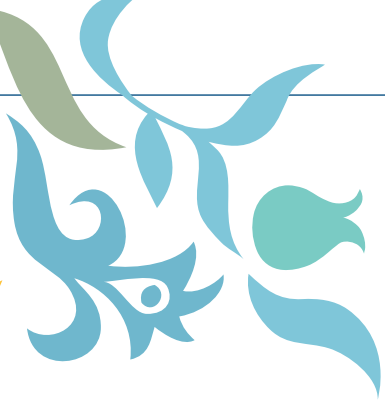
רַבִּי יְהוֹדָה הֵיךְ נוֹתֵן בָּהֶם סִמְנִים דְּצ"ךְ עַד"ש בֶּאֱחָב.

רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי אוֹמֵר: מִנֵּין אֲתָה אוֹמֵר שֶׁלְקוֹ הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם עֵשֶׂר מְכוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים מְכוֹת? בְּמִצְרַיִם מָה הוּא
אוֹמֵר? וַיֹּאמְרוּ הַחֲרָטְמִים אֶל פְּרָעָה: אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִים הוּא, וְעַל הַיָּם מָה הוּא אוֹמֵר? וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה בְּמִצְרַיִם, וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת יְהוָה, וַיֹּאמְרֵם בִּיהוָה וּבִמְשָׁה עֲבָדוּ. כְּמָה לָקוּ בְּאֲצַבָּע? עֵשֶׂר מְכוֹת. אֲמֹר מַעֲתָה: בְּמִצְרַיִם לָקוּ
עֵשֶׂר מְכוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים מְכוֹת.

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: מִנֵּין שֶׁכָּל מִכָּה וּמִכָּה שֶׁהֵבִיא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם הֵיךְ שֶׁל אֲרָבַע מְכוֹת? שֶׁנֶּאֱמַר:
יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ, עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה, מִשְׁלַחַת מְלָאכֵי רָעִים. עֲבָרָה אַחַת, וְזַעַם שְׁתֵּים, וְצָרָה שְׁלֹשׁ, מִשְׁלַחַת מְלָאכֵי רָעִים
אֲרָבַע. אֲמֹר מַעֲתָה: בְּמִצְרַיִם לָקוּ אֲרָבָעִים מְכוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ מֵאֲתֵים מְכוֹת.

רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר: מִנֵּין שֶׁכָּל מִכָּה וּמִכָּה שֶׁהֵבִיא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם הֵיךְ שֶׁל חֲמֵשׁ מְכוֹת? שֶׁנֶּאֱמַר:
יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ, עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה, מִשְׁלַחַת מְלָאכֵי רָעִים. חֲרוֹן אַפּוֹ אַחַת, עֲבָרָה שְׁתֵּים, וְזַעַם שְׁלֹשׁ, וְצָרָה אֲרָבַע, מִשְׁלַחַת
מְלָאכֵי רָעִים חֲמֵשׁ. אֲמֹר מַעֲתָה: בְּמִצְרַיִם לָקוּ חֲמִשִּׁים מְכוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתֵים מְכוֹת.

במה מעלות טובות למקום עלינו.

אלו הוציאנו ממצרים ולא עשה בהם שפטים, דיינו.
אלו עשה בהם שפטים, ולא עשה באלהיהם, דיינו.
אלו עשה באלהיהם, ולא הרג את בכוריהם, דיינו.
אלו הרג את בכוריהם ולא נתן לנו את ממונם, דיינו.
אלו נתן לנו את ממונם ולא קרע לנו את היס, דיינו.
אלו קרע לנו את היס ולא העבירנו בתוכו בחרבה, דיינו.
אלו העבירנו בתוכו בחרבה ולא שקע צרנו בתוכו דינו.
אלו שקע צרנו בתוכו ולא ספק צרנו במדבר ארבעים שנה דינו.
אלו ספק צרנו במדבר ארבעים שנה ולא האכילנו את המן דינו.
אלו האכילנו את המן ולא נתן לנו את השבת, דינו.
אלו נתן לנו את השבת, ולא קרבנו לפני הר סיני, דינו.
אלו קרבנו לפני הר סיני, ולא נתן לנו את התורה. דינו.
אלו נתן לנו את התורה ולא הכניסנו לארץ ישראל, דינו.
אלו הכניסנו לארץ ישראל ולא בנה לנו את הבית דינו.

על אחת, כמה וכמה, טובה כפולה ומכפלת למקום עלינו: שהוציאנו ממצרים, ועשה בהם שפטים, ועשה באלהיהם, והרג את בכוריהם, ונתן לנו את ממונם, וקרע לנו את היס, והעבירנו בתוכו בחרבה, ושקע צרנו בתוכו, וספק צרנו במדבר ארבעים שנה, והאכילנו את המן, ונתן לנו את השבת, וקרבנו לפני הר סיני, ונתן לנו את התורה, והכניסנו לארץ ישראל, ובנה לנו את בית הבחירה לכפר על כל עונותינו.

רבן גמליאל היה אומר: כל שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח, לא יצא ידי חובתו,

ואלו הן: פסח, מצה, ומרור.

פסח שהיו אבותינו אוכלים בזמן שבית המקדש היה קים, על שום מה, על שום שפסח הקדוש ברוך הוא על בתי אבותינו במצרים.

שנאמר: ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה, אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים, ואת בתינו הציל, ויקד העם וישתחוו.

אוחז המצה בידו ומראה אותה למסובין.

מצה זו שאנו אוכלים, על שום מה, על שום שלא הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא, וגאלם.

שנאמר: ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות, כי לא חמץ, כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה, וגם צדה לא עשו להם.

אוחז המרור בידו ומראה אותו למסובין.

מרור זה שאנו אוכלים, על שום מה, על שום שמררו המצרים את חיי אבותינו במצרים.

שנאמר: ומררו את חייהם בעבדה קשה, בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך.

בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים, שנאמר: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר, בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים. לא את אבותינו בלבד גאל הקדוש ברוך הוא, אלא אף אותנו גאל עמם, שנאמר: ואותנו הוציא משם, למען הביא אתנו, לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותנו. אוחז הכוס בידו, מכסה את המצות ואומר.

לפיכך אנחנו חייבים להודות, להלל, לשבח, לפאר, לרומם, להידר, לברך, לעלה ולקלם למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו: הוציאנו מעבדות לחרות מיגון לשמחה, ומאכל ליום טוב, ומאפלה לאור גדול, ומשעבוד לגאולה. ונאמר לפנינו שירה חדשה: הללויה.

הללויה הללו עבדי יהוה, הללו את שם יהוה. יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם. ממזרח שמש עד מבוא מהלל שם יהוה. רם על כל גוים יהוה, על השמים כבודו. מי כיהוה אלהינו המגביהי לשבת, המשפילי לראות בשמים ובארץ. מקימי מעפר דל, מאשפת ידים אביון, להושיבי עם נדיבים, עם נדיבי עמו. מושיבי עקרת הבית, אם הבנים שמחה. הללויה.

בצאת ישראל ממצרים, בית יעקב מעם לעז, היתה יהודה לקדשו, ישראל ממשלותיו. הים ראה וינס, הירדן יסב לאחור. ההרים רקדו כאילים, גבעות כבני צאן. מה לך הים כי תנוס, הירדן תסב לאחור, ההרים תרקדו כאילים, גבעות כבני צאן. מלפני אדון חולי ארץ, מלפני אלוה יעקב. ההפכי הצור אגס מים, חלמיש למעינו מים.

מגביהים את הכוס

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים, והגיענו ללילה הזה לאכל בו מצה ומרור. כן יהוה אלהינו ואלהי אבותינו יגיענו למועדים ולרגלים אחרים הבאים לקראתנו לשלום, שמחים בבנין עירך וששים בעבודתך. ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים אשר יגיע דמם על קיר מזבחך לרצון, ונודה לך שיר חדש על גאלתנו ועל פדות נפשנו. ברוך אתה יהוה, גאל ישראל.

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן.
שותים את הכוס בהסבת שמאל.

רחצה

נוטלים ידיים ומברכים.

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על
נטילת ידים.

מוציא מצה

ייקח את המצות בסדר שהניחם, הפרוסה בין שתי השלמות, יאחז שלשתן בידו ויברך. אחר כך יבצע כזית מן העליונה
השלמה וכזית שני מן הפרוסה, ויטבלם במלח, ויאכל בהסבה שני הזיתים.

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ.
ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על
אכילת מצה.

מרור

לוקח כזית מרור, מטבלו בחרוסת, מנער החרוסת, מברך ואוכל בלי הסבה.

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על
אכילת מרור.

כורך

לוקח כזית מהמצה השלישית עם כזית מרור, כורכם יחד, אוכל בהסבה בלי ברכה. ואומר לפני האכילה.

זכר למקדש כהלל. כן עשה הלל בזמן שבית המקדש היה קיים.
היה כורך מצה ומרור ואוכל ביחד,
לקיים מה שנאמר: על מצות ומררים יאכלהו.

שִׁלְחַן עוֹרֵךְ

אוכלים ושותים.

צֶפּוֹן

אחר גמר הסעודה לוקח כל אחד מהמסבים כזית מהמצה שהייתה צפונה לאפיקומן ואוכל ממנה כזית בהסבה. וצריך לאוכלה קודם חצות הלילה.

לפני אכילת האפיקומן יאמר.

זכר לקרבן פסח הנאכל על השובע.

בִּירָךְ

מוזגים כוס שלישי ומברכים ברכת המזון.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, בְּשׁוֹב יְהוָה אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֻלָּמִים. אֲזִי יִמְלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה. אֲזִי יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם. הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי. הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, הָיִינוּ שְׂמֵחִים. שׁוֹבָה יְהוָה אֶת שְׁבִיתֵנוּ כְּאֶפִיקִים בְּנֶגֶב. הִזְרַעִים בְּדִמְעָה, בְּרִנָּה יִקְצְרוּ. הָלוֹךְ יֵלֶךְ וּבָכָה נִשָּׂא מִשָּׁךְ הַזֶּרַע, בֹּא יְבֵא בְרִנָּה נִשָּׂא אֶלמִתִּי.

זימון.

רְבוּתֵי נְבִירָךְ.

עונים:

יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

המזמן:

בְּרִשׁוֹת מְרִנָּן וְרִבְנָן וְרִבּוּתֵי, נְבִירָךְ [אֱלֹהֵינוּ] שְׂאֲכָלְנוּ מִשָּׁלוֹ.

עונים:

בְּרוּךְ [אֱלֹהֵינוּ] שְׂאֲכָלְנוּ מִשָּׁלוֹ וּבִטְוֵבוֹ חַיֵּינוּ.

המזמן:

בְּרוּךְ [אֱלֹהֵינוּ] שְׂאֲכָלְנוּ מִשָּׁלוֹ וּבִטְוֵבוֹ חַיֵּינוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הֵזֵן אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוֹבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, הוּא נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל בֶּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ. וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תִּמְיד לֹא חָסַר לָנוּ, וְאֵל יַחְסֹר לָנוּ מִזֶּזֶן לְעוֹלָם וָעֶד. בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוּא אֵל זֶן וּמִפְרָנִס לְכָל וּמִטִּיב לְכָל, וּמִכֵּין מִזֶּזֶן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הֵזֵן אֶת הַכֹּל.

נוֹדָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֹדָה טוֹבָה וְרַחֲבָה, וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים, וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרָנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ, וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל חַיִּים חֵן וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ, וְעַל אֲכִילַת מִזֶּזֶן שֶׁאַתָּה זֶן וּמִפְרָנִס אוֹתָנוּ תִּמְיד, בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה.

וְעַל הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ, יִתְבָּרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל חַי תִּמְיד לְעוֹלָם וָעֶד. כְּפָתוּב: וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכַּתְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַמִּזֶּזֶן.

רַחֵם נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחְךָ וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו. אֱלֹהֵינוּ אֲבִינוּ, רַעֲנוּ זִמְנֵנוּ פְּרֻסָּנוּ וְכַלְכַּלְנוּ וְהִרְוִיחֵנוּ, וְהִרְוַח לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה מְכַל צְרוּתֵינוּ. וְנָא אֵל תַּצְרִיכֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לֹא לִיָּדִי מִתַּנַּת בֶּשָׂר וְדָם וְלֹא לִיָּדִי הַלּוֹאֲתָם, כִּי אִם לִיָּדֶךָ הַמְּלָאָה הַפְּתוּחָה הַקְדוּשָׁה וְהַרְחֲבָה, שֶׁלֹּא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכָּלֵם לְעוֹלָם וָעֶד.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוּרֵינוּ וּפְקֻדוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבֶדְךָ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ, וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפָלִיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה זְכוּרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּה בּוֹ לְבִרְכָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבֵּר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וּבִנְה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, בּוֹנֵה בְּרַחֲמֵי יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ אֲדִירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ גָאֵלֵנוּ
יוֹצֵרֵנוּ קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל שֶׁבָּכָל
יוֹם וְיוֹם הוּא הַטֵּיב, הוּא מְטִיב, הוּא יֵיטִיב לָנוּ. הוּא גִמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא יִגְמְלָנוּ
לְעֵד, לַחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרוּחַ הַצֶּלֶה וְהַצֹּלָחָה, בִּרְכָה וְיִשׁוּעָה נַחֲמָה פִּרְנֶסָה
וּכְלִפְלָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב, וּמִכָּל טוֹב לְעוֹלָם עַל יַחְסְרֵנוּ.

הַרְחֵמֵן הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֵד.

הַרְחֵמֵן הוּא יִתְבָּרַךְ בְּשִׁמְיִם וּבְאֲרָץ.

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים, וְיִתְפָּאֵר בָּנוּ לְעֵד וּלְנֶצַח נִצְחִים, וְיִתְהַדָּר בָּנוּ לְעֵד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

הַרְחֵמֵן הוּא יִפְרֶנְסֵנוּ בְּכָבוֹד.

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁבּוֹר עָלֵנוּ מֵעַל צוֹאֲרֵנוּ, וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת לְאֲרָצֵנוּ.

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בִּרְכָה מְרֻבָּה בְּבֵית הַזֶּה, וְעַל שְׁלַחַן זֶה שְׂאֻכְלָנוּ עָלָיו.

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנָּבִיא זְכוּר לְטוֹב, וְיִבְשֹׁר לָנוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת יִשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת.

הַרְחֵמֵן הוּא יִבְרַךְ אֶת בְּעָלֵי / אִשְׁתֵּי.

הַרְחֵמֵן הוּא יִבְרַךְ אֶת [אֲבִי מוֹרִי] בְּעַל הַבֵּית הַזֶּה. וְאֶת [אִמִּי מוֹרֵתִי] בְּעַלֵּת הַבֵּית הַזֶּה, אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם
וְאֶת זֶרְעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם. אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל
מִכָּל כּוֹל, כֵּן יִבְרַךְ אוֹתָנוּ כָּלנוּ יַחַד בְּבִרְכָה שְׁלֵמָה, וְנֹאמַר, אָמֵן.

בְּמִדּוֹם יִלְמְדוּ עָלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוֹת שֶׁתִּהְיֶה לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם. וְנִשְׂא בִּרְכָה מֵאֵת יְיָ, וְיִצְדָּקָה מֵאֵלֵהֵי יִשְׂרָאֵל,
וְנִמְצָא חַן וְשִׁכָּל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.

הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחִילָנוּ יוֹם שְׁפָלוּ טוֹב. [יוֹם שְׁפָלוּ אֲרוּךְ. יוֹם שֶׁצִּדִּיקִים יוֹשְׁבִים וְעַטְרוֹתֵיהֶם בְּרָאשֵׁיהֶם וְנִהְיִים
מִזִּיו הַשְּׂכִינָה וְיִהְיִי חֵלְקֵינוּ עִמָּהֶם].

הַרְחֵמֵן הוּא יִזְכֵּנוּ לִימֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא.

מְגִדוֹל יִשׁוּעוֹת מִלְכּוֹ וְעִשָּׂה חֶסֶד לְמִשְׁיַחוֹ לְדוֹר וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם. עִשָּׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוֹ, אָמֵן.

יִרְאוּ אֶת יְיָ קְדוֹשׁ, כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו. כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבּוּ, וְדִרְשֵׁי יְיָ לֹא יִחְסְרוּ כָּל טוֹב. הוֹדוּ
לִיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. פּוֹתֵחַ אֶת יָדָךְ, וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן.

בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה, וְיִהְיֶה יְיָ מְבֹטָחוֹ. נַעֲדֵר הֵייתִי גַם זָקֵנְתִי, וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נִעְצָב, וְזֶרְעוֹ
מִבְּקֵשׁ לָחֶם. יְיָ עֲזֵר לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרְא פְרֵי הַגֶּפֶן.

שׁוֹתִים בַּחֲסֵבָה וְאֵין מְבָרְכִים בִּרְכָה אַחֲרוֹנָה.

מוזגים כוס של אליהו ופוחחים את הדלת.

שִׁפְךָ חֲמֶתֶךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּךָ
וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ.
כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נֹוֹהוּ הַשָּׁמוּ.
שִׁפְךָ עֲלֵיהֶם זַעַמְךָ וְחֲרוֹן אַפֶּךָ יִשְׁיִגֵם.
תִּרְדֹּף בְּאֵף וְתִשְׁמִידֵם מִתַּחַת שְׁמֵי יְהוָה.

הַלֵּל

מוזגים כוס רביעי ואומרים הלל.

לֹא לָנוּ, יְהוָה, לֹא לָנוּ, כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד, עַל חֲסִדֶּךָ עַל אֲמִתְּךָ. לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם.
וְאֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם, כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה. עֲצִבְיָהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יָדֵי אָדָם. פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינֵי לָהֶם
וְלֹא יִרְאוּ. אֲזַנֵּי לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ, אֵף לָהֶם וְלֹא יִרְחוּ. יָדֵיהֶם וְלֹא יִמְשֹׁן, רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלֹכוּ, לֹא יִהְיוּ
בְּגִרוֹנָם. כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֹשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בִּטַּח בָּהֶם. יִשְׂרָאֵל בִּטַּח בִּיהוָה, עֲזָרָם וּמַגֵּנָם הוּא. בֵּית אֱהָרֹן בִּטְחוּ
בִּיהוָה, עֲזָרָם וּמַגֵּנָם הוּא. יִרְאִי יְהוָה בִּטְחוּ בִּיהוָה, עֲזָרָם וּמַגֵּנָם הוּא.

יְהוָה זָכְרֵנוּ יְבָרֵךְ. יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל, יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אֱהָרֹן, יְבָרֵךְ יִרְמְיָהוּ, הַקָּטָנִים עִם הַגְּדֹלִים. יִסַּף
יְהוָה עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם. בְּרוּכִים אַתֶּם לִיהוָה, עֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ. הַשְׁמַיִם שְׁמַיִם לִיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן
לְבָנֵי אָדָם. לֹא הִמָּתִים יִהְלֹוּהָ וְלֹא כָל יְרֵדֵי דוֹמָה. וְאֵנְחָנוּ נְבָרֵךְ יְהוָה מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הַלְלוּיָהּ.

אֶהְבֵּתִי כִּי יִשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹלִי תַחֲנוּנִי. כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא. אֶפְפוּנִי חֲבִלֵי מוֹת וּמִצָּרֵי שְׂאוּל
מִצָּאוּנִי, צָרָה וָיָגוֹן אֶמְצָא. וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא. אֲנִי יְהוָה מִלְטָה נַפְשִׁי. חֲנוּן יְהוָה וְצַדִּיק, וְאֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם.
שִׁמְר פִּתְאִים יְהוָה, דְּלֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחַיִכִּי, כִּי יְהוָה גָּמַל עָלַיִכִּי. כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת, אֶת
עֵינִי מִן דְּמָעָה, אֶת רַגְלִי מִדָּחִי. אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים. הָאֲמִנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר, אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד. אֲנִי
אֶמְרָתִי בַחֲפָזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב.

מָה אֲשִׁיב לִיהוָה כֹּל תַּגְמוּלוּהִי עָלַי. כּוֹס יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא. נִדְרֵי לִיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכָל
עַמּוֹ. יִקָּר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמּוֹתָה לְחִסְדֵּיךָ. אֲנִי יְהוָה כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ, אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן אֲמִתְּךָ, פִּתְחָתָה לְמוֹסְדִי. לְךָ
אֲזַבֵּחַ זֶבַח תּוֹדָה וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא. נִדְרֵי לִיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ. בְּחִצְרוֹת בֵּית יְהוָה, בְּתוֹכְכִי
יְרוּשָׁלַיִם. הַלְלוּיָהּ.

הַלְלוּ אֶת יְהוָה כָּל גּוֹיִם, שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִים. כִּי גָבַר עָלֵינוּ חֲסִדּוֹ, וְאֶמֶת יְהוָה
לְעוֹלָם. הַלְלוּיָהּ.

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו.
יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו.
יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו.
יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו.

מן המצד קראתי יה, ענני במרחב יה. יהוה לי, לא אירא מה יעשה לי אדם, יהוה לי בעוזי ואני אראה בשנאי.

טוב לחסות ביהוה מבטח באדם. טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים. כל גוים סבבוני, בשם יהוה כי אמילם. סבוני גם סבבוני, בשם יהוה כי אמילם. דעכו פאש קוצים, בשם יהוה כי אמילם. דחה דחיתני לנפל, ויהוה עזרני. עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה. קול רנה וישועה באהלי צדיקים. ימין יהוה עשה חיל, ימין יהוה רוממה, ימין יהוה עשה חיל. לא אמות כי אחיה, ואספר מעשי יה. יסר יסרני יה, ולמות לא נתנני. פתחו לי שערי צדק, אבא בם, אודה יה. זה השער ליהוה, צדיקים יבאו בו.

אודך כי עניתני ותהי לי לישועה.
אודך כי עניתני ותהי לי לישועה.
אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה.
אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה.
מאת יהוה היתה זאת היא נפלאות בעינינו.
מאת יהוה היתה זאת היא נפלאות בעינינו.
זה היום עשה יהוה. נגילה ונשמחה בו.
זה היום עשה יהוה. נגילה ונשמחה בו.
אנא יהוה, הושיעה נא. אנא יהוה, הושיעה נא.
אנא יהוה, הצליחה נא. אנא יהוה, הצליחה נא.

ברוך הבא בשם יהוה, ברכנוכם מבית יהוה.
ברוך הבא בשם יהוה, ברכנוכם מבית יהוה.
אל יהוה ויאד לנו. אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח.
אל יהוה ויאד לנו. אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח.
אלי אתה ואודך, אלהי ארוממך.
אלי אתה ואודך, אלהי ארוממך.
הודו ליהוה כי טוב, כי לעולם חסדו.
הודו ליהוה כי טוב, כי לעולם חסדו.

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו.
הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו.

הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו.
 לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו.
 לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו.
 לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו.
 לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו.
 את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו.
 את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו.
 למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו.
 ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו.
 ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו.
 לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו.
 והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו.
 ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו.
 למולך עמו במדבר כי לעולם חסדו.
 למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו.
 ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו.
 לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו.
 ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו.
 ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו.
 נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו.
 שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו.
 ופרקנו מצרינו כי לעולם חסדו.
 נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו.
 הודו לאל השמים כי לעולם חסדו.

נשמת כל חי תברך את שמך, יהוה אלהינו, ורוח כל בשר תפאור ותרום וזכרך, מלכנו, תמיד. מן העולם ועד העולם אתה אל, ומבלעדך אין לנו מלך גואל ומושיע, פודה ומציל ומפרנס ומרחם בכל עת צרה וצוקה. אין לנו מלך אלא אתה. אלהי הראשונים והאחרונים, אלוהי כל בריות, אדון כל תולדות, המהלל ברב התשבחות, המנהיג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים. ויהוה לא ינום ולא ישן המעורר ישנים והמקיץ נרדמים, והמשיח אלמים והמתיר אסורים והסומך נופלים והזקוף כפופים. לך לברך אנחנו מודים.

אלו פינו מלא שירה בים, ולשוננו רנה בהמון גליו, ושפתותינו שבח במרחבי רקיע, ועינינו מאירות בשמש וכיור, וידינו פרושות כנשרי שמים, ורגלינו קלות כאילות, אין אנחנו מספיקים להודות לך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, ולברך את שמך על אחת מאלף, אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים הטובות שעשית עם אבותינו ועמנו. ממערים גאלתנו, יהוה אלהינו, ומבית עבדים פדיתנו, ברעב זנתנו ובשבע כלכלתנו, מחרב הצלתנו ומדבר מלטתנו, ומחלים רעים ונאמנים דליתנו. עד הנה עזרנו רחמך ולא עזבונו חסדיך, ואל תטשנו, יהוה אלהינו, לנצח. על בן אברים שפלגת בנו ורוח ונשמה שנפחת באפינו ולשון אשר שמת בפינו הן הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלכנו. כי כל פה לך יודה, וכל לשון לך תשבוע, וכל בך לך תכרע, וכל קומה לפניך תשתחוה, וכל לבבות ייראוך, וכל קרב וכליות יזמרו לשמך. בך ברך שבתוב, כל עצמתי תאמרנה, יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו. מי ידמה לך ומי ישווה לך ומי יעריך לך האל הגדול, הגבור והנורא, אל עליון, קנה שמים וארץ. נהללך ונשבחך ונפאריך ונברך את שם קדשך, כאמור: לדוד, ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו. האל בתעצמות עזו, הגדול בכבוד שמך, הגבור לנצח והנורא בנוראותיך, המלך היושב על כסא רם ונשא. שוכן עד מרום וקדוש שמו. וכתוב: רגנו צדיקים ביהוה, לישרים נאווה תהלה.

בְּפִי יִשְׁרָיִם תִּתְהַלֵּל,
וּבִדְבָרֵי צְדִיקִים תִּתְבָּרַךְ,
וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמֵם,
וּבִקְרֹב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדֵּשׁ.
וּבְמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאֵר שְׁמֶךָ, מִלִּפְנֵי, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, שֶׁכֵּן חוֹבֶת כָּל הַיְצוּרִים לִפְנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח, לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדִּיר לְבָרֵךְ, לְעֵלֶה וּלְקַלֵּם עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתַשְׁבָּחוֹת דּוֹר בֶּן יִשִּׁי
עֲבֹדְךָ מְשִׁיחֶךָ.

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלִּפְנֵי הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בְּשִׁמְיִם וּבְאָרֶץ, כִּי לָךְ נָאָה, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וְשִׁבְחָה,
הַלֵּל וְזִמְרָה, עֲזָרָה וּמִשְׁלָה, נֶצַח, גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה, תִּתְהַלֵּל וְתִתְפָּאֵר, קִדְשָׁה וּמַלְכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

יְהַלְלוּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְחֲסִידֶיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ, וְכָל עַמָּךְ בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וְיִבְרְכוּ, וְיִשְׁבְּחוּ וְיִפְאָדוּ, וְיִרְוּמוּ וְיַעֲרִיצוּ, וְיִקְדִּישׁוּ וְיִמְלִיכוּ אֶת
שְׁמֶךָ, מִלִּפְנֵי. כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁבַּח נָאָה לְזִמְרָה, כִּי מִעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֶתָּה
אֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתַּשְׁבָּחוֹת.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

שׁוֹתִים בְּהַסְבָּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן, עַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה
וְעַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִית וְהַנְחִלָתָה לְאֲבוֹתֵינוּ לֶאֱכֹל מִפְּרִיָּהּ וּלְשַׁבֵּעַ
מִטוֹבָהּ. רַחֵם נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ וְעַל מִזְבִּיחֶךָ וְעַל הַיִּכְלֶךָ וּבִנְיַת יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ
לְתוֹכָהּ וְשִׁמְחָנוּ בְּבִנְיָנָהּ וְנֶאֱכֹל מִפְּרִיָּהּ וְנִשְׂבַּע מִטוֹבָהּ וְנִבְרַכְךָ עָלֶיהָ בְּקִדְשָׁהּ
וּבְטַהֲרָהּ וְשִׁמְחָנוּ בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, כִּי אַתָּה יְהוָה טוֹב וּמִטֵּיב לְכָל, וְנוֹדֶה לָךְ
עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי גִפְנָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי גִפְנָה.

נִרְצָה

חֶסֶל סְדוּר פֶּסַח כְּהַלְכָתוֹ, כְּכָל מִשְׁפָּטוֹ וְחֻקָּתוֹ.
כְּאִשֶּׁר זָכִינוּ לְסִדֵּר אוֹתוֹ כֵּן נִזְכֶּה לַעֲשׂוֹתוֹ.
זֶךְ שׁוֹכֵן מַעוֹנָה, קוֹמֵם קֹהֵל עֲדַת מִי מִנָּה.
בְּקִרְבֵּי נֶהֱלֵ נִטְעֵי כִנָּה פְּדוּיִם לְצִיּוֹן בְּרִנָּה.
לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה.

וּבְכֵן וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה

אֲזָרוּב נָסִים הַפְּלֹאת בַּלַּיְלָה,
בְּרֹאשׁ אֲשֶׁמֹּדֶת זֶה הַלַּיְלָה,
גֵּר צֶדֶק נִצְחָתוֹ כְּנַחֲלֵק לוֹ לַיְלָה,
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

דִּנְתָּ מֶלֶךְ גֵּר בַּחֲלוֹם הַלַּיְלָה,
הַפְּחַדְתָּ אֲרָמִי בְּאֶמֶשׁ לַיְלָה,
וַיֵּשֶׁר יִשְׂרָאֵל לְמַלְאָךְ וַיּוֹכֵל לוֹ לַיְלָה,
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

זָרַע בְּבוּרֵי פִתְרוֹס מַחֲצֶת בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה,
חִילָם לֹא מִצָּאוּ בְּקוֹמָם בַּלַּיְלָה,
טִיסַת נָגִיד חֲרָשֶׁת סְלִית בְּכוֹכְבֵי לַיְלָה,
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

יַעֲזֵן מַחֲרֵף לְנוֹפֵף אֹוִי, הוֹבִשְׁתָּ פְגְרִיו בַּלַּיְלָה,
כָּרַע בַּל וּמִצְבוֹ בְּאִישׁוֹן לַיְלָה,
לְאִישׁ חֲמוּדוֹת נִגְלָה רֵז חֲזוֹת לַיְלָה,
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

מִשְׁתַּכֵּר בְּכָלִי קֹדֶשׁ נִהְרַג בּוֹ בַּלַּיְלָה,
נוֹשַׁע מִבּוֹר אֲדִיּוֹת פּוֹתֵר בְּעִתּוֹתֵי לַיְלָה,
שִׁנְאָה נֹטֵר אֲגִי וְכֹתֵב סְפָרִים בַּלַּיְלָה,
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

עוֹרֶדֶת נִצְחָךְ עָלָיו בְּנֶדֶד שְׁנַת לַיְלָה.
פּוֹרָה תִּדְרוּךְ לְשׁוֹמֵר מַה מְלִיָּלָה,
צָרַח כְּשׁוֹמֵר וְשָׁח אֶתָּא בְּקֹר וְגַם לַיְלָה,
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

קָרַב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה,
רָם הוֹדַע כִּי לָךְ הַיּוֹם אַף לָךְ הַלַּיְלָה,
שׁוֹמְרִים הַפְּקֹד לְעִירְךָ כֹּל הַיּוֹם וְכֹל הַלַּיְלָה,
תֹּאִיר כְּאוֹר יוֹם חֲשֹׁכֶת לַיְלָה.
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

וּבְכֵן וַאֲמִרְתָּם זִבְחַת פֶּסַח

אִמְץ גְּבוּרֹתֶיךָ הַפְּלֹאת בַּפֶּסַח,
בְּרֹאשׁ כָּל מוֹעֲדוֹת נִשְׁאֵת פֶּסַח,
גְּלִית לְאֶזְרָחִי חֲצוֹת לַיִל פֶּסַח,
וַאֲמִרְתָּם זִבְחַת פֶּסַח.

דִּלְתִּיו דְּפַקְתָּ כָּחַם הַיּוֹם בַּפֶּסַח,
הִסְעִיד נּוֹצְצִים עֲגוֹת מִצּוֹת בַּפֶּסַח,
וְאַל הַבְּקֹר רֵץ זָכַר לְשׁוֹר עֶרֶךְ פֶּסַח,
וַאֲמִרְתָּם זִבְחַת פֶּסַח.

זועמו סדומים ולוהטו באש בפסח,
חליץ לוט מהם ומצות אפה בקץ פסח,
טאטאת אדמת מר ונר בעברך בפסח,
ואמרתם זבח פסח.

יה ראש כל און מחצת בליל שמור פסח,
כביר, על בן בכור פסחת בדם פסח,
לבילתי תנת משחית לבא בפתחי בפסח,
ואמרתם זבח פסח.

מסגרת סגרה בעתותי פסח,
נשמדה מדין בצליל שעורי עמר פסח,
שורפו משמני פול ולוד ביקר יקוד פסח,
ואמרתם זבח פסח.

עוד היום בנב לעמוד עד געה עונת פסח,
פס יד פתבה לקעקע צול בפסח,
צפה הצפית ערוך השלחן בפסח,
ואמרתם זבח פסח.

קהל כנסה הדסה לשלש צום בפסח,
ראש מבית רשע מחצת בעץ חמשים בפסח,
שתי אלה רגע תביא לעוצית בפסח,
תעז ירך ותרום ימינך בליל התקדש חג פסח,
ואמרתם זבח פסח.

בי לו נא, בי לו נא.

אדיר במלוכה, בחור בהלכה, גודיו יאמרו לו:
לך ולך, לך בי לך, לך אף לך, לך יהוה הממלכה,
בי לו נא, בי לו נא.

דגול במלוכה, הדור בהלכה, ותיקיו יאמרו לו:
לך ולך, לך בי לך, לך אף לך, לך יהוה הממלכה,
בי לו נא, בי לו נא.

זבאי במלוכה, חסין בהלכה, טפסריו יאמרו לו:
לך ולך, לך בי לך, לך אף לך, לך יהוה הממלכה,
בי לו נא, בי לו נא.

יחיד במלוכה, כביר בהלכה, למודי יאמרו לו:
לך ולך, לך בי לך, לך אף לך, לך יהוה הממלכה,
בי לו נא, בי לו נא.

מוֹשֵׁל בְּמִלּוּכָה, נוֹרָא בְּהִלְכָּה סְבִיבּוֹ יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלֵךְ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יְהוּה הַמַּמְלָכָה,
כִּי לוֹ נָאֵה, כִּי לוֹ יָאֵה.

עֲנִיו בְּמִלּוּכָה, פּוֹדֶה בְּהִלְכָּה, צְדִיקוֹ יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלֵךְ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יְהוּה הַמַּמְלָכָה,
כִּי לוֹ נָאֵה, כִּי לוֹ יָאֵה.

קְדוּשׁ בְּמִלּוּכָה, רַחוּם בְּהִלְכָּה שְׁנֵאֲנֵינוּ יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלֵךְ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יְהוּה הַמַּמְלָכָה,
כִּי לוֹ נָאֵה, כִּי לוֹ יָאֵה.

תַּקְיָף בְּמִלּוּכָה, תּוֹמֵךְ בְּהִלְכָּה תַּמְיָמֵינוּ יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלֵךְ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יְהוּה הַמַּמְלָכָה,
כִּי לוֹ נָאֵה, כִּי לוֹ יָאֵה.

אֲדִיר הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב.

בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֶרֶב.
אֵל בָּנֵה, אֵל בָּנֵה, בָּנֵה בֵּיתְךָ בְּקֶרֶב.

בַּחוּר הוּא, גָּדוֹל הוּא, דָּגוּל הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֶרֶב.
אֵל בָּנֵה, אֵל בָּנֵה, בָּנֵה בֵּיתְךָ בְּקֶרֶב.

הַדּוּר הוּא, וְתֵיקָה הוּא, זָכָאֵי הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֶרֶב.
אֵל בָּנֵה, אֵל בָּנֵה, בָּנֵה בֵּיתְךָ בְּקֶרֶב.

חֲסִיד הוּא, טָהוֹר הוּא, יָחִיד הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֶרֶב.
אֵל בָּנֵה, אֵל בָּנֵה, בָּנֵה בֵּיתְךָ בְּקֶרֶב.

כַּבִּיר הוּא, לְמוֹד הוּא, מְלֵךְ הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֶרֶב.
אֵל בָּנֵה, אֵל בָּנֵה, בָּנֵה בֵּיתְךָ בְּקֶרֶב.

נוֹרָא הוּא, סָגִיב הוּא, עֲזוּז הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֶרֶב.
אֵל בָּנֵה, אֵל בָּנֵה, בָּנֵה בֵּיתְךָ בְּקֶרֶב.

פּוֹדֶה הוּא, צְדִיק הוּא, קְדוּשׁ הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֶרֶב.
אֵל בָּנֵה, אֵל בָּנֵה, בָּנֵה בֵּיתְךָ בְּקֶרֶב.

רַחוּם הוּא, שְׂדֵי הוּא, תַּקְיָף הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֶרֶב.
אֵל בָּנֵה, אֵל בָּנֵה, בָּנֵה בֵּיתְךָ בְּקֶרֶב.

שְׁמוֹנָה אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁמוֹנֶה יָמֵי מִלָּה, שִׁבְעָה יָמֵי שְׁבֵתָא, שִׁשָּׁה סָדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חֳמִשֵּׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אַבּוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שִׁבְשֻׁמִּים וּבִאֲרָץ.

חד גדיא, חד גדיא

דובין אבא בתרי זוזי, חד גדיא, חד גדיא.
ואתא שונרא ואכלה לגדיא, דובין אבא בתרי זוזי.

חד גדיא, חד גדיא.

ואתא כלבא ונשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דובין אבא בתרי זוזי.

חד גדיא, חד גדיא.

ואתא חוטרא והכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דובין אבא בתרי זוזי.

חד גדיא, חד גדיא.

ואתא נורא ושרף לחוטרא, דהכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דובין אבא בתרי זוזי.

חד גדיא, חד גדיא.

ואתא מיא וכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דובין אבא בתרי זוזי.

חד גדיא, חד גדיא.

ואתא תורא ושתה למי, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דובין אבא בתרי זוזי.

חד גדיא, חד גדיא.

ואתא השוחט ושחט לתורא, דשתה למי, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דובין אבא בתרי זוזי.

חד גדיא, חד גדיא.

ואתא מלאך המות ושחט לשוחט, דשחט לתורא, דשתה למי, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דובין אבא בתרי זוזי.

חד גדיא, חד גדיא.

ואתא הקדוש ברוך הוא ושחט למלאך המות, דשחט לשוחט, דשחט לתורא, דשתה למי, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דובין אבא בתרי זוזי.

חד גדיא, חד גדיא.

